

عنوان مقاله:

بررسی و نقد دیدگاه سروش در تمایز علم دینی از علم غیر دینی

محل انتشار:

همایش ملی علمی پژوهشی علم و دین (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

محمد مهدوی - عضو هیئت علمی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

هدف: یکی از مسائلی که به تناسب در علوم گوناگون، مورد بحث قرار گرفته بررسی تمایز علوم از یکدیگر است که چه ملاکی دارد و چگونه علوم از یکدیگر متمایز می گردد طبعاً، در بحث تولید علم دینی نیز پرسشی که بیش از هر چیزی ذهن جامعه علمی را به خود مشغول می کند، این سوال می باشد، لذا تبیین ملاک و معیار تمایز علم دینی از علم غیر دینی هدف از پژوهش حاضر می باشد. روش: پژوهش حاضر که از نوع تحقیقات کیفی است با مراجعه به آثار مکتوب و با احصا و استقرار اولیه در زمینه تمایز علم دینی و با نگرشی توصیفی و تحلیلی صورت گرفته است. یافته ها: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که: آقای سروش سه مقوم فرضی علم موضوع-روش-غایت را در دو مقام ثبوت و مقام اثبات از جهت امکان متصف شدن به دینی بررسی می کند. ایشان در مقام ثبوت، دینی بودن را به هیچ معنایی نمی پذیرد، اما در مقام اثبات، بین مقام داوری و مقام گردآوری تفکیک می کنند و مدعی می شوند که تنها در مورد مقام گردآوری است که می توان سخن از علم دینی به میان آورد. اما در مقام تعیین جواب نهایی و داوری، اعتباری برای هیچ امری غیر از تجربه قائل نیست. نتیجه گیری: با دقت و بررسی استدلال های مطرح شده از طرف دکتر سروش نشان داده می شود که اولاً سخنان وی معلول نوعی مغالطه است که از خلط بین مقام ثبوت و مقام اثبات نشأت گرفته است و ثانیاً برخی از مدعیات وی برخلاف سایر مبانی علم شناسی ایشان می باشد و ثالثاً بخشی از مدعیاتش بدون دلیل و برخلاف واقعیت های تاریخ علم است.

کلمات کلیدی:

علم دینی، تمایز، موضوع، روش، غایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/941564>

